

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 15. Superbiæ damna, inopia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Quia originem perditionis nostrae se prae-
buit superbia diaboli, instrumentum redemptionis
nostrae inventa est humilitas Dei; S. Gregor.
14. ep. 37.

Humiliavit se usque ad nostrum pulverem
Deus; & in caelos os suum ponit, & super
terram lingua pertranfit pulvis humanus; &
non erubescit; non metuit extolli homo pu-
tredo, & filius hominis vermis. Id. ib.

Adhuc tu superbis, terra, & cinis; postquam
Deus factus est humilis? adhuc tu magnus es in
oculis tuis? ille semetipsum exinanivit, ut pene
videretur esse nihil, sine quo factum est nihil,
& tu in immentum inflaris, & extolleris? existi-
mans te aliquid esse, cum verè sis nihil. Guar-
ricus l. 1. de Nat. D.

Vilis est pars illa, & abjicienda, quae, capite de-
jecto, videri appetat gloriosa. Confundatur,
vilipendatur, abjiciatur, humana superbia;
quando sic est humiliata Majestas divina, S. Bo-
naventura f. 11.

§. XV.

Superbiae damna, inopia.

Montes Gelboe &c. 2. Reg. 1. 21. Montes,
super quos, nec ros misericordiae, nec plu-
via gratiae, descendit; sunt diversae species su-
perbiae: per quas fortissimi quique deiciuntur
in mortem. S. Bonaventura f. de S. Agatha.

Jam nobis de aliquo bono facto gaudentibus
totum extorquet de manu superbia. S. August.
ep. 56.

Quid tam opus habens misericordiam, quam
miser? & quid tam misericordiam, quam superbus
miser. S. August. de lib. arbit. l. 3. c. 10.

Vas, quod uno liquore plenum est, alium ca-
pere non potest: unde, qui superbia plenus est,
capax divinae scientiae non est. S. Bonaventura
serm. 86.

Iustus cum sit Deus, superbos deserit; ut
relicti non extolli doceantur. Joan. Clim. gradu
20.

Superbia, est animae suprema inopia; dum
illa divitias imaginatur, lucemque esse in tene-
bris existimat. Idem. gr. 22.

O pestifera superbia, quid agis? cur suades
rivulo; ut se à fonte dividat? Cur suades ra-
dio; ut se à sole avertat? cur? nisi ut & ille,
dum infundi desinit, arefeat; & iste, dum ab il-
luminante se avertit, tenebrosus fiat. Hugo à S.
Vict. de 5. Septenis.

Omnia illi desunt, qui nihil sibi deesse putat.
S. Bernardus l. 2. de confid. ad Eugenium.

§. XVI.

Superbiae miseria, afflictio, pericula.

Accedet homo ad cor altum, & exalta-
bitur Deus. Sagitta parvulorum facta
sunt plaga eorum. Pl. 63. 8. O Superbia, quae
ab Altissimo recedis, cum altius erigeris!
Incredibile dictu est, quam miserè torqueatur
ambitio; quamque saucietur graviter minimis
quibusque rebus. Quid exilius salutatione man-
cipii? confodit, & penitus trajecit pectus *Ama-
ni*. Esth. 5. 9. Planè, cui Deus maximus sub-
ducitur, minima necesse est maxima videantur.
Sufficit vox una, & deductio, quae uno passu
sit brevior, ad discerpendum cor arrogantis. Sa-
phyanthea Sacra. Tom. II.

gitae parvulorum, non armata ferro, aut cu-
spide, umbratili tantum certamini destinata;
sunt elati cordis vulnera lethalia. Oliva t. 2.
Strom. §. Accedet &c.

Va soli. Ecclae 4. 10. Quia, cum instabili pe-
de superbiae ventilator ceciderit, societate pri-
vatus, sublevans adjutorium non habebit, S. Cy-
rillus in Apol. c. 8.

Herodes rex turbatus est, & omnis Jero-
solyma cum illo. Matth. 2. 3. Ecce jacentem in
praesepio pertimescit armatus, contremiscit hu-
mitem rex superbus, obvolutum pannis metuit
purpuratus. S. August. l. 2. de SS. Innocentibus.

Sinite illos, caeci sunt. Matth. 15. 14. Super-
bi Pharisaei ab ipsa Veritate caeci nominantur,
quae ad Discipulos ait: *caeci sunt, & duces cae-
corum*. Quae utique caecitas specialiter libidino-
sis adscribitur: quia nulla sunt vitia, quae spissio-
res tenebras menti ingerant, quam libido. S.
Gregor. l. 6. ad 1. Reg. 2.

Omnis ascensus in labore est, descensus in vo-
luptate. S. Gregor. mor. l. 7. c. 10.

Non potest esse superbus, qui fatuus non sit:
stultitia verò plenus est superbus. S. Chryso-
stom. hom. 39. ad pop.

Navis inflatis nimium ex vento velis mergi-
tur, Lem: *Si tumeas, timeas*. Malenius.

§. XVII.

Superbia origo vitiorum.

Hereticorum locus ipsa est superbia: quia,
nisi prius in corde intumescerent, ad pravæ
assertionis certamina non convenirent. Ita nam-
que malorum locus est superbia. S. Gregor. mor-
al. l. 3. c. 13.

Ubi praecedit inflatio, continuo sequitur ama-
latio: quoniam superbia mater est invidentiae.
Diabolus igitur, & angeli ejus, à luce, atque fer-
vore charitatis, averiti; & nimis in superbiam, in-
vidiamque, progressi, velut glaciali duritia tor-
puerunt. Et ideo per figuram tanquam in Aquilone
ponuntur. S. August. ep. 120.

Si ex animo superbiam exemeris, occasionem
innascendi vitium iracundiae non habebit. S.
Gregor. Niss. or. 2.

Sicut turbo pulverem in campis excitat; ita
Monachus superbus rixas, & contentiones, in
Monasterio, S. Ephrem. Parænesi 1. ad Mona-
chos.

Difficile, qui humilitate caret, contentiones
evitat. S. Laurent. Just. opus de inter. consl. c. 2.

Non revertitur fulgur in superiora, cum ad
ista inferiora cadendo devenit: sic non rever-
titur apostata virtutis, cum in ipsa superbit. Sim.
Cass. l. 7. c. 21.

Hæreses non aliunde sumunt originem, quam
ex superbia, & inobedientia. Blosius parad. an.
c. 27.

§. XVIII.

Superbiae frænum vilitas nostra.

Creavit Deus hominem ad imaginem, &
similitudinem suam. Gen. 1. 27. Hoc de
Angelis non leges; cum tamen, juxta Augusti-
num, Chryso- &c. homo dicatur Deo similis
ob intellectum, & voluntatem; sed Angelus
his potentius multo excellentior homine. S.
Chryso- hom. 3. in ep. ad Coloss. quâ ratione
Yyy y 2 Angelus,

uia con-
arnem,
, quod,
undum
ommo-
lâ. 1.

si non
ugi gu-
ipfare,
m Dei:
ne cum
72. 5.

hostis,
; quod
natio-
bus. de

a.

th.

sunt.
ies ab
us, cir-
naben-
quan-
clesia:
n illis.
ngelo-
pugnæ
nctus.

. Me-
ro, ad-
& ten-
, ut in
l. 4. in
rator;
63. de
mum
& vi-
oluit.
o no-
igna-
itigi;
iam,
etur.

omi-
cun-
culis
um.
tan-
oræ-

mod
utas
qui
emi-
, ex
vo-
fiæ,
19.
ter.
Qui